

I CZ 29/97

U z a s a d n i e n i e

W sprawie o **ustanowienie drogi koniecznej** Sąd Wojewódzki w K. postanowieniem z 4.II.1997 r. sygn. akt I WKC [...] odrzucił kasację pełnomocnika wnioskodawców od postanowienia tegoż Sądu z 1.X.1996 r. sygn. akt Cr [...], albowiem wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od kwoty wskazanej w art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. (art. 393⁵ k.p.c.).

Pełnomocnik wnioskodawców w zażaleniu na powyższe postanowienie o odrzuceniu kasacji, wniósł o jego uchylenie, zarzucając naruszenie art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W artykule 392 k.p.c. ustanowiona jest ogólna zasada dopuszczalności kasacji od orzeczeń w tym przepisie wymienionych, we wszystkich rodzajach postępowań. Wyłączenia od tej zasady zawierają natomiast przepisy art. 393 i 519¹ k.p.c.

Żądanie ustanowienia drogi koniecznej rozpoznawane jest w postępowaniu nieprocesowym (art. 626 k.p.c.).

Przepis art. 393 k.p.c., określający sprawy, w których kasacja nie przysługuje, ma zastosowanie wyłącznie do spraw rozpoznawanych w procesie. Sprawy rozpoznawane w postępowaniu nieprocesowym, w których kasacja nie przysługuje, wymienia natomiast art. 519¹ k.p.c. (por. postanowienie SN z 8.I.1997 r., I CZ 32/96).

Dopuszczalność kasacji w postępowaniu nieprocesowym nie zależy przeto od wartości przedmiotu zaskarżenia - określonej w art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. i odnoszącej się do spraw z powództw o świadczenie - lecz od kryteriów z art. 392 k.p.c. i braku wyłączenia dopuszczalności według art. 519¹ k.p.c. Z

treści tego ostatnio wymienionego przepisu wynika zaś, że w sprawie o ustanowienie drogi koniecznej nie jest wyłączona dopuszczalność kasacji.

W sprawie o ustanowienie drogi koniecznej (art. 145 k.c.) dopuszczalność kasacji nie zależy więc od wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 392 i 519¹ k.p.c.).

Odrzucenie kasacji - z powołaniem się na podaną przez wnoszącego kasację wartość przedmiotu zaskarżenia, niższą niż wymieniona w art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. - było przeto niedopuszczalne i nastąpiło z naruszeniem tego przepisu oraz art. 392, 393⁵ oraz art. 519¹ k.p.c.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 393¹⁹ i art. 397 § 2 k.p.c.).

aw